

החברותא

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 473 בס"ד ערש"ק פרי משפטים (מכריז) כ"ב שבט תשע"ד

פנינים יקרים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (כ"א, א') רבי שמעון אומר מה ראו דינים לקדום לכל המצוות שבתורה? כשהדין בין אדם לחברו - תחרות ביניהם, נפסק הדין - נעשה שלום ביניהם, וכן יתרו אומר "אם את הדבר הזה תעשה וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום" (מכילתא) רצונם לומר שיתרו יעץ למשה שיעמיד שרי אלים ומאות ועי"כ ימהרו לפסוק את הדין וממילא ישכון השלום במהרה מלמדנו שפסיקת הדין מהווה בעצם אמצעי להשכנת שלום, לקיים מאמרים ז"ל ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה. (כרם מוכיה)

כי תקנה עבד עברי (כ"א, ב') פרש"י כי תקנה עבד, לכאורה קשה לפרש"י דה"ל כי תקנה עברי לעבד. אפ"ל שירדה תורה לסוף דעתו של אדם שאם ירד לדיוטא התחתונה להיות עבד אין זה אלא הוכחה שעוד קודם לכן נהיה חומרי וגשמי עד שאין למשמעות בן חורין כל ערך... (ע"פ לקושי רבי משה יעקב)

כי תקנה עבד עברי (כ"א, ב') אימתי מסוגל האדם להיות עבד לו יתברך? רק כאשר יזכור תמיד שאינו בעוה"ז אלא עובר אורח בלבד - עברי מלשון עובר.

כי תקנה עבד עברי וגו' (כ"א, ב') אפשר לומר הטעם שלאחר מתן תורה התחיל הכתוב בפרשת עבד עברי ורציעתו לרוב חשיבותה, כי ההלכות האלו מגלים את רום מעלתו של כל אחד ואחד מישראל כמ"ש כי לי בני ישראל עבדים ואפילו כלפי עבד המוכר עצמו או שנמכר בגניבתו.

ואם אומר יאמר העבד אהבתי את אדוני וגו' והגישו אדוניו אל האלקים (כ"א, ה') אם רואה אדם את אחיו עבד שאינו רוצה לצאת חפשי זיל לו בעבדות נוח לו בשעבוד ומעמו ונמוקו עמו "אהבתי את אדוני" וכו'. לא יעזבונו ולא יזניחונו שישתקע בעבדות ובשעבוד אלא "והגישו אל האלקים" יעשה מיטב מאמציו להגישו ולקרבו אל השי"ת ועי"כ יושפע עליו שפע רב של רצון אדיר וחזק לפרוק מעליו עול השעבוד כי לב שחודרת לתוכו אהבת השם אין בו מקום לאהבת אדונים ומשעבדים. אף זאת יעשה "והגישו אל הדלת או אל המזוזה" כלומר יראה לו שיש דלת פתוחה אל המזוזה והיא התשובה וההתקרבות להשי"ת שהוא הגומל חסדים טובים לעמו ישראל.

ורצע אדוניו את אונו במרצע ועבדו לעולם (כ"א, ו') יש להקשות מדוע העבד נרצע רק כשאמר אהבתי את אדוני וכו' לא אצא חפשי שהוא לאחר שש שנות עבדות? אפ"ל שבשש השנים הראשונים של העבדות אין בה משמעות של עבד ואינו אלא כמקיים הוראת התורה שש שנים יעבוד. אבל אם לאחר שעבר שש שנים מבקש בעצמו להיות עבד אז חל עליו המשמעות של עבד ועל זה יירצע... ודו"ק. (פלגי מים)

מכה איש ומת מות יומת ואשר לא צדה וגו' ושמתי לך. מקום אשר ינום שמה (כ"א, י"ב) פירוש אין צריך שתהיה המיתה בשעת ההכאה עצמה (כמו שתאמר שחמורו ישרפנו יחנקנו וכד') אלא אפילו מת אח"כ בכח ההכאה חייב (אא"כ עמד מחליו) משא"כ בהורג שאינו חייב ללכת לגלות דוקא אם מת מיד. מכאן שההכאה היא המחייבת מות (כשהכה במזיד). השוה ערך זה בתקון המדות... (מתוך לקושי רבי משה יעקב)

וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו (כ"א, י"ח) משעברו הללו על מצות עשה שבלב "ואהבת לרעך כמוך" לבם נתרקן מאהבה מתמלא בקנאה ושנאה ומתוך כך מריבים במריבה עד שמגיעים ר"ל לסוף "והכה איש את רעהו..." וד"ל.

אם יקום והתהלך בחוץ וגו' רק שבתו יתן ורפא ירפא (כ"א, י"ט) זה שיצא מחוץ לדרך התורה, אומרים לו עדיין יש לך הזדמנות "ונקה המכה" העצה לכך רק כאשר שבתו יתן - יקבל על עצמו לחזור בתשובה אזי רפואתו קרבה ורפא ירפא.

ונקרב בעל הבית אל האלקים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו (כ"ב, ו') איך יכול בעל הבית פשוט שבפשוטים להתקרב אל האלקים? אם לא שלח ידו במלאכת רעהו כלומר אינו יורד לפרנסתו של חברו ואדרבה עודדו להצליח בעסקיו.

(רבי מאיר"ל מפרמשלן)

האשק שיחת הרא"ש זיע"א פרי ויצא תשל"ג (אמר ע"י ז"ל)

כולם להגיע לבחינת דוד המלך ע"ה שפעל לכל הדורות שנגאל ונגיע לבחינת שלמות האין. ע"י הבחירה שלו רואה את האין ובכל זאת אינו נבהל. בנגוד לטבע האדם לראות באין את הכשלון. דוד המלך לימד אותנו שראית האין אינו סיבה לתחושת הכשלון אלא להראות שאין לי חיות וממילא אין בזה אלא תולדה לדעת שהחיות מהאין. ושנכיר בזה שכל סיבה שתבא אלי נתחבר אל סיבת כל הסיבות. וזאת למודענו שהסיבה של האין היא זאת שקושרת אותי לכל הסיבות להיות סיבת כל הסיבות ועילת כל העילות. נמצא שהעבודה העצמית עד לנתינת הפרי באה מהתפשטותא של משה והכרת האין שמוליד את התקשרות בורא באה מבחינת דוד המלך.

כשנהיה באחדות ונהיה במציאות התקשרות של האין ע"י הסבות שאין בנו חיות אז נהיה מקושרים לאין שיש בה חיות ונהיה מקושרים לאלו היהודים שעובדים על עצמם בעוה"ז בכל דור ודור כרבי עקיבא רשב"י או כהאבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב. כי לכל אחד יש שורש ההשתלשלות משרשו המגיע ל-אין מתום בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי (תהלים לח). ועיי"כ מגיע לכל השרשים, אם תקון נפשו כעס מגיע לבחינת הטבע שהוא שליט בבחינת אין שהוא אין מתום בבשרי מפני זעמך כי הזעם הביא להכיר שאין מתום בבשרי ועיי"ז נהיה אצלו התקשרות לכל הצדיקים שעבדו בכל הדורות עיי"ז נהיה

דוד המלך היה בחינת אדם הראשון בגלל השבעים שנה שנלקח מאדם הראשון והועבר לדוד המלך. דוד ירד לבחינה כזאת שהשיג כל הנשמות הנדחות כדרשת חז"ל מצאתי את דוד עבדי היכן מצאתיו בסדום מקום ההתקבצות הגדולה של הקליפות, ומשם הגיע לבחינת מלכות כי היה בבחינת לית ליה מגרמי כלום וממילא יכול היה לשבור כל הקליפות ולהעלות את כל הנצוצות.

בעצם דוד היה מסוגל להביא את הבריאה לשלמות האין שלמות משיח אלא שהרבש"ע רוצה שלא נאכל נהמא דכסופא לכן נדחתה שלמות משיח, והביא שבכל הדורות יהיה בחינת דוד המלך עד שילוקטו כל הנצוצות ועד שכל המציאות האנושי תגיע לכוזה מדרגה שאפילו העמים - יכירו וידעו כי לך תכרע כל ברך.

איך אנחנו יכולים להעלות את הנצוצות? בזה שהצדיק עובד על עצמו ושובר מדותיו און ער רייסט פון זיך שטיקער (קורע מעצמו גזרים) בכדי להגיע לבחינה זו שילקט הנצוצות שלו שיש להם אותה מדרגה של הנצוצות שנדחו מאז חטא אדם הראשון.

הצדיק שעובד על עצמו בבחינה זו הוא בעצם ניצוץ של משה רבינו הרועה הנאמן. צדיק זה שהוא בחינת משה רבינו שבכל דור ודור עובד על עצמו עד שמגיע לנתינת הפרי הבשל והורדתו מהעץ. ואז יכולים

קליפה. לכן לא להתעייף עד שיהיה שלמות האין שלמות משיח שהוא מציאות בית שלישי, וכמו העץ נהיה שלמות כך נהיה מציאות פרי בית שלישי.

בית שלישי יהיה לפי ההישג שלנו, והיות ואנו עובדים במוחינו במחשבותנו כזוה שליבות כלפי חטא עץ הדעת עד שנהיה כולנו בחינת אש בבחינת אנוש. לכן בית השלישי יהיה אש וכדי שלא יאכלו נהמא דכסופא יהיו כולם כל אחד בתוך מציאותם בבחינת צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשם וכו' הקטן לפי קטנו והגדול לפי גדלו.

דוד המלך בקש להגיע לשלמות של - צרפה כליותי ולבי ואמר בחנני ה' ונסני (תהלים כו). אמר לו הקב"ה אינני רוצה שבני יאכלו נהמא דכיסופא שלמות משיח נדחה לדורות הבאים אחריו עד הדור שנתאחד ונתקשר. סימן לאחדות הוא בזה שאם לחצו עליו ומתרגו יתעורר אצלו התעוררות על עצמו מהמציאות שמזכירים לו מן השמים שיש ברגע זה המחשבה של ההתקשרות בורא. וכשלא יתקוטט עם חברו וכשלא ידבר לשון הרע אז נזכה להתעוררות זו ואז נזכה לבנין הבית השלישי במהרה בימינו אמן.

שלמות. שלמות זו נקראת שלמות הפרט שהולך אתנו לגלויות, עד שיהיה שלמות ומלכותו בכל משלה.

כל יהודי יכול להגיע לשלמות הפרט ולהתחבר בגלותו לשלמות הכלל ומלכותו בכל משלה בתנאי שלא יתעייף כי ממנו ניקח לעבוד את ה', לחפור בעצמו, וכשנפל יהיה בבחינת - שבע יפול צדיק וקם (משלי כד) וכשלא יתעייף יזכה להגיע שהמשפט שצריך לעבור, ידונו אותו ע"י מלכות דקדושה, הלא כל אחד צריך לעמוד בדיו, יש יום הדין דמלכות דקליפה [שחטאיו גרמו לו שנברא ע"י מלכות דקליפה]. ואם מתעקש באמונה הפשוטה ומחפש מציאות של עבודה עצמית שיהיה בבחינת - וחטאתי נגדי תמיד, אזי מלכות דקליפה בטלה כי בטל המסך המבדיל ועי"כ תהפך המלכות דקליפה למלכות דקדושה ע"י הסיבות שהראו לו שהוא יסוד האין בלי חיות. אז נהיה אצלו מציאות דקדושה בבחינת - דוד מלך ישראל חי וקיים.

התנאי לכל זה האחדות וההתקשרות, בלעדי זה אינו יכול להיות שלמות. אנו רואים אצל משה רבינו כשאבדו ההתקשרות אתו על ידי זה טעו בשעות ויצא העגל הרי כשאבדו המחשבה של ההתקשרות נהיה

המשך פסוקים יקרים

על כל דבר פשע. על... על... על... על - אשר יאמר כי הוא זה (כ"ב, ה') שורש כל החטאים וכל הפשעים כולם נובעים מזה "אשר יאמר כי הוא זה". אם אדם מתנאה ואומר על עצמו כי הוא זה, זהו על... על... על... וד"ל.

כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו (כ"ב, כ"ב) רק אם יתפלל ויחזור ויתפלל יעזרהו השי"ת ותפלתו תתקבל רמו 'צעק יצעק' 'שמע אשמע' וכן כתוב בתהלים קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך (והדר) וקוה אל ה'.

מדבר שקר תרחק (כ"ג, ד') ע"י דבר שקר מתרחקים מהשי"ת, ה' ירחם, וד"ל.

ומראה כבוד ה' כאשר אוכלת וגו' (כ"ד, י"ז) דהנה האדם בעבודתו להשי"ת בתורה ובמצוות מביא תענוג גדול למעלה, וכשאדם רוצה לידע אם השי"ת יש לו תענוג מעבודתו, הבחינה הוא על זה אם אדם רואה שלבו בוער כאשר ומתלהב תמיד לעבוד אותו ויש לו חשק ורצון בעבודת הבורא אז בוודאי מוכח שהשי"ת יש לו תענוג בעבודתו ולכך מסייעין לו מן השמים ושולחין לו מחשבות קדושות לתוך לבו. ולזה אמר ומראה כבוד ה' וכו' שהסימן כשירצה אדם לידע אם רואה כבוד ה' והקב"ה נהנה ממנו, ולזה כאשר אוכלת אם לבו בוער באש, וק"ל.

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנין
הר"ר צבי פרל ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר נחום פסחוביץ ומשפ' להולדת הבת
הר"ר בנימין כץ ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יוסף קירשנבויס ומשפ' להולדת הבת
משפ' קירשנבויס להולדת הנכדה
הר"ר שמואל כץ ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר צבי ולדמן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אלעזר ולדמן ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יצחק ליפשיץ ומשפ' להולדת הבת
הר"ר גדליה סגל ומשפ' לאירוסיו הנכד
הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' לאירוסיו הבן
הבה"ח חיים יהושע סגל לאירוסיו
הר"ר מרדכי גולדשטיין ומשפ' לנישואי הבן

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עזרי 3
02 - 5829688 ☎
פקס: 02 - 5325477
ח.ד. 5080
ירושלים 91050

לעילוי נשמת

הרה"צ ר' משה ב"ר מאיר קלירס זצ"ל
נלב"ע כ"ג שבט
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

